

Dit voorstel is helaas geen verduidelijking van de Beroepenstructuur van Psychologen.

Voor cliënt en verwijzer zou direct duidelijk moeten zijn welke specialisatie een psycholoog heeft, net zoals dit het geval is bij de medisch specialisten. Een specialistentitel dient weer te geven waarin de betreffende psycholoog zich gespecialiseerd heeft, dit zou bijv. kunnen door het werkveld waarin men opgeleid/werkzaam is toe te voegen:

klinisch psycholoog (opleidingsniveau) + werkveld (waarin gespecialiseerd).

Wat een psychotherapeut doet/kan is vrij duidelijk maar van een KP en KNP wordt dit pas duidelijk als diegene aangeeft *waar en met welke patiëntenpopulatie hij/zij werkt*. KP in de volwassen-ggz vereist andere expertise dan KP in de jeugdzorg, of op een afdeling medische psychologie in een ziekenhuis, of in de gehandicaptenzorg, etc. Dus die toevoeging is verhelderend.

Ook een werkelijke verbetering zou zijn dat het klinische deel (de opleiding tot gezondheidszorgpsycholoog) direct gaat aansluiten op de master (psychologie of orthopedagogiek). En dat men daarna ook verder *kan* specialiseren. Voor het aantal masterpsychologen dat we laten afstuderen zijn er onvoldoende opleidingsplaatsen tot gz-psycholoog, hiervoor moet jaren gewacht worden. Maar nog krappere: momenteel zijn er in Nederland meer dan 19.000 gezondheidszorgpsychologen, hoe kunnen zij zich verder specialiseren als er jaarlijks nog geen 230 opleidingsplaatsen tot psycholoog-specialist zijn?!

Dit lijkt me het werkelijke probleem dat aangepakt moet worden; en dat betekent wellicht dat de organisatie van de opleidingen en registers in haar huidige vorm niet toereikend is. (laat staan dat het beroep psychotherapeut moet opgaan in het beroep KP en dat de huidige psychotherapeuten allerlei voor hen weinig bruikbare bijscholing moeten ondergaan. Niet alleen overbodig maar ook rijst de vraag met welk geld en welke mankracht dit dan zou moeten gebeuren? Er zijn al veruit te weinig opleidingsplekken).

Het gros van de gz-psychologen kan helaas GEEN opleidingsplek bemachtigen vanwege het zeer geringe aantal beschikbare plaatsen. Maar, er zijn toch zeker meer wegen die naar Rome leiden? Moet hieruit zo langzamerhand niet volgen dat psychologen zich ook op een andere wijze zouden moeten kunnen registreren in een specialistenregister? Voor wie bestaan deze registers? Toch voor cliënt/patiënt/verwijzer? En die willen een kundig psycholoog. GZ-psychologen die kunnen aantonen dat zij jaarlijks (geaccrediteerd) bij- en nascholen, jarenlange klinische werkervaring en expertise in een bepaald werkveld hebben, evenals supervisie, intervisie, etc. blijven in de kou staan. Waarom voor deze groep niet een eisenpakket opstellen waaraan voldaan moet worden? Is gewoon toetsbaar.

Als laatste mag nog benadrukt worden dat het zowel bij de gz-opleiding als de opleiding tot psycholoog-specialist gaat om *klinische* beroepen, patiëntenzorg dus. Een groot deel van de gz-psychologen wil zich vooral klinisch specialiseren, zich verder bekwamen in diagnostiek en behandeling. De nadruk op managementtaken hoort volgens velen niet thuis in een klinische opleiding, net zomin als de verplichting tot publiceren. Degenen die wetenschap en klinische taken in hun functie combineren (hangt af van werksetting, is lang niet overal mogelijk) zullen zich graag 'scientist-practitioner' noemen, voor anderen is dit geen wens.

Een idee voor een indeling in het BIG-register zou zijn;

Basisberoep:

-gezondheidszorgpsycholoog

Specialistisch beroep:

-Psycholoog-specialist (klinisch psycholoog, in bepaald werkveld)

-Scientist-practitioner (combineert wetenschappelijk onderzoek met klinische werkzaamheden, bijv. werkzaam academisch ziekenhuis)

-Psychotherapeut (complexe psychotherapeutische behandelingen)

